

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ion Druță
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperalex Grup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Imperalex Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Zolotoi Aist”, intervenient accesoriu Cooperativa de Producție „Tvardița”, Societatea cu Răspundere Limitată „Colect Capital Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Zolotoi Aist”, casată integral hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 20 august 2010 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2010, SRL „Imperalex Grup” a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL „Zolotoi Aist” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada lunilor iunie-octombrie 2008 între CP „Tvardița” și SRL „Zolotoi Aist” au fost încheiate contractele privind furnizarea strugurilor nr. 19/06-ZA din 19 iunie 2008, nr.04/09-ZA din 04 septembrie 2008, contractul privind furnizarea materialului divin nr. 87 din 21 august 2008 și contractul privind furnizarea distilatului de vin nr.106 din 22 octombrie 2008.

Menționează că în baza contractelor menționate CP „Tvardița” a furnizat SRL „Zolotoi Aist” struguri de viță de vie, distilat de vin și material divin în sumă totală de 1 864 441,46 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale.

Conform contractelor menționate SRL „Zolotoi Aist” urma să achite costul producției primite în termen de maxim 90 de zile, însă ignorînd prevederile contractuale SRL „Zolotoi Aist” a achitat doar suma de 414 348,76 lei.

Iar, data de a 24 iunie 2010 datoria de bază a SRL „Zolotoi Aist” față de CP „Tvardița” pentru producția furnizată în baza contractelor menționate constituia suma de 1 450 092,70 lei.

Indică reclamantul că la 16 iunie 2010, în temeiul art. 556-566 Cod civil, conform contractului de cesiune nr. T/H-oi, CP „Tvardița” a cesionat către SRL „Agroalianța” dreptul de a cere de la debitorul SRL „Zolotoi Aist” datoria față de CP „Tvardița” în sumă de 1 450 092,70 lei, precum și dreptul de a cere dobânda de întârziere și penalitatea pentru neachitarea în termen a datoriei.

La 23 iunie 2010 SRL „Agroalianța”, conform contractului nr. T/H-01 a cesionat către SRL „Imperialex Grup” dreptul de a cere de la SRL „Zolotoi Aist” datoria în sumă de 1 450 092,70 lei, precum și dreptul de a cere dobânda de întârziere și penalitatea pentru neachitarea în termen a datoriei.

Astfel, susține reclamantul că a adus la cunoștință pîrîtului că este noul creditor al companiei „Zolotoi Aist” SRL și i-a solicitat achitarea datoriei în sumă de 1 450 092,70 lei, dobânda de întârziere și penalitățile. Însă, deși, pretenția înaintată în sensul achitării datoriei a fost recepționată de pîrît, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție semnat de pîrît, datoria nu a fost restituită.

Relatează reclamantul că SRL „Zolotoi Aist” a fost notificat anterior de mai multe ori de către CP „Tvardița” în vederea achitării datoriei existente însă pretențiile înaintate nu au fost satisfăcute, circumstanțe ce indică la rea voința a pîrîtului.

În context, cu referire la prevederile art. 572, 602 alin. (2) Cod civil, și pct. 1 din contractul de cesiune consideră reclamantul că este în drept să solicite debitorului SRL „Zolotoi Aist” datoria în sumă de 1 450 092, 70 lei precum și dobânda de întârziere și penalitatea pentru neachitarea în termen a datoriei.

Iar, invocînd prevederile art. 602 alin. (1) și (2) și art. 619 alin. (1) din Codul civil indică reclamantul că la data de 24 iunie 2009 SRL „Zolotoi Aist” î-i datorează suma de 1 450 092,70 lei cu titlu de datorie și suma de 252 713,41 lei cu titlu de dobîndă de întârziere, iar în total suma de 1 702 806,11 lei.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 8, 14, 267, 512, 556, 566, 572, 575, 579, 583, 585, 602, 617 și art. 619 Cod civil.

Solicită încasarea din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup” datoria de bază în sumă de 1 450 092,70 lei, dobânda de întârziere în sumă de 252 713,41 lei și cheltuielile de judecată, inclusiv suma de 30 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 51 065,12 lei cu titlu de cheltuieli pentru plata taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție din 20 august 2010 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup” suma de 1 752 170,40 lei cu titlu de datorie, dobîndă de întârziere și cheltuieli de judecată, în rest acțiunea a fost respinsă,

Prin decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, a fost admis apelul declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă integral. Totodată, a fost încasat de la SRL „Imperialex Grup” în beneficiul SRL „Zolotoi Aist” cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat pentru examinarea pricinii în apel în mărime de 37 500 lei și pentru asistență juridică în sumă de 25 000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, a fost admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia instanței de apel și menținută hotărîrea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2012 cererea de revizuire declarată de SRL „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012, a fost admisă cererea de revizuire depusă de SRL „Zolotoi Aist”, casată decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, rejudecat și admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011 și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, a fost admisă cererea SRL „Colect Capital Grup” și atras SRL „Colect Capital Grup” în proces în calitate de intervenient accesoriu. Totodată, a fost atras în proces din oficiu în calitate de intervenient accesoriu de partea pârîtului și CP „Tvardița”.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, a fost admis apelul declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, casată integral hotărîrea primei instanțe a Judecătoriei Economice de Circumscripție din 20 august 2010 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă integra ca fiind nefondată.

La 22 ianuarie 2013 SRL „Imperialex Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele din materialele pricii și a ignorat prevederile dreptului material și procedural fapt ce a dus la încălcarea legislației și la emiterea unei decizii ilegale.

Menționează că instanța de apel concluzionând că SRL „Imperialex Grup” nu este îndreptățit să solicite încasarea datoriei din motiv că creanța dată a fost inițial cesionată SRL „Colect Capital Grup” prin contractul nr. 14/10 din 18 martie 2010 și aplicînd în acest sens prevederile art. 562 Cod civil, care indică că dacă o creanță este cedată de același titular de mai multe ori, creditor al obligației este primul cesionar, a ignorat faptul că contractul de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010 încheiat între SRL „Colect Capital Grup” și CP „Tvardița” a fost reziliat.

Ca urmare, susține că instanța de apel a aplicat o normă și anume art. 562 Cod civil, care reglementează prioritatea în cazul cesiunii repetate, fapt ce se confirmă prin înștiințarea din 31 mai 2010 privind rezilierea contractului de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010, procura din 09 februarie 2010 eliberată de SRL „Colect Capital Grup” și acordul de reziliere din 01 iunie 2010, anexate la materialele pricinii, care sunt în vigoare și produc efecte juridice.

Consideră că la acest capitol instanța a ignorat prevederile art. art. 252, 255 și 256 Cod civil, iar avînd în vedere faptul că contractul de cesiune 14/10 din 18 martie 2010 a fost reziliat prin acordul de reziliere nr. 1a din 01 iunie 2010, instanța de apel nu a aplicat normele dreptului material care urmau a fi aplicat situației în speță și în mod arbitrar a constatat că la 01 septembrie 2011 contractul nr. 14/10 din 18 martie 2010 a fost executat și datoria ce formează obiectul prezentului litigiu a fost achitată.

Susține că prin somația privind cesiunea nr. 04/06 din 23 iunie 2010, certificatul poștal privind recepționarea somației, precum și prin faptul participării SRL „Zolotoi Aist” la examinarea pricinii în speță se atestă incontestabil că SRL „Zolotoi Aist” la data de 01 septembrie 2011 cunoștea despre existența contractelor de cesiune nr. T/H 01 din 16 iunie 2010, nr. T/H 01 din 23 iunie 2010 în baza cărora SRL „Imperialex Grup” a devenit noul creditor al SRL „Zolotoi Aist”, iar prin înștiințarea privind rezilierea contractului de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010, și acordul de reziliere nr. 1a din 01 iunie 2010 a contractului de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010 se confirmă că SRL „Zolotoi Aist” cunoștea despre rezilierea contractului de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010 încheia între CP „Tvardița” și SRL „Colect Capital Grup”.

Respectiv, este de părerea că odată ce SRL „Zolotoi Aist” cunoștea despre rezilierea contractual de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010 și despre faptul că SRL „Imperialex Grup” a devenit noul său creditor nu pot fi reținute argumentele instanței de apel potrivit cărora la data de 01 septembrie 2011, SRL „Zolotoi Aist” a achitat datoria SRL „Colect Capital Grup”.

În context, consideră că în cazul în care s-ar admite faptul că o astfel de achitare a datoriei a fost făcută de către SRL „Zolotoi Aist” companiei SRL „Colect Capital Grup”, conform art. 561 și 579 Cod civil, această achitare nu are nici o valoare juridică, din motiv că a fost făcută în baza unui contract care deja era reziliat, unei persoane neîmputernicite.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013 recursul declarat de SRL „Imperialex Grup” a fost considerat inadmisibil.

La 10 iunie 2016, Agentul Guvernamental Marin Gurin, a declarat cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. g) CPC, solicitând admiterea cererii de revizuire, recunoașterea expresă a violărilor drepturilor companiei reclamante garantate de art.6 § 1 din Convenție și a art.1 din Protocolul 1 la adoptarea deciziei prin care a fost admisă cererea de revizuire declarată de SRL „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 și după caz, acordarea satisfacției echitabile pentru violarea constatată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, a fost admisă cererea de revizuire declarată de Agentul Guvernamental Marin Gurin, casată încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013 și reținută pricina spre examinarea recursului în Curtea Supremă de Justiție, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, din alte motive decât cele invocate în cererea de recurs, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, înaintînd acțiunea în judecată împotriva SRL „Zolotoi Aist”, SRL „Imperialex Grup” a solicitat încasarea din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup” a datoriei de bază în sumă de 1 450 092,70 lei, dobînzii de întîrziere în sumă de 252 713,41 lei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv suma de 30 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 51 065,12 lei cu titlu de cheltuieli pentru plata taxei de stat.

Este cert și faptul că prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 20 august 2010 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup” suma de 1 752 170,40 lei cu titlu de datorie, dobîndă de întîrziere și cheltuieli de judecată, în rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Zolotoi Aist”, la 08 septembrie 2010, a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe din 20 august 2010 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „Imperialex Grup” împotriva SRL „Zolotoi Aist” privind încasarea datoriei ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, a fost admis apelul declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă integral. Totodată, au fost încasate de la SRL „Imperialex Grup” în beneficiul SRL „Zolotoi Aist” cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat pentru examinarea pricinii în apel în mărime de 37 500 lei și pentru asistență juridică în sumă de 25 000 lei.

La rândul SRL „Imperialex Grup” nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 16 mai 2011 a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărîrii Judecătoriai Economice de Circumscripție din 20 august 2010, pe care o consideră legală și întemeiată.

Iar, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, a fost admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia instanței de apel și menținută hotărîrea primei instanțe.

Ulterior, la 29 decembrie 2011, SRL „Zolotoi Aist” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs din 10 noiembrie 2011 cu menținerea deciziei Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011.

Însă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2012 cererea de revizuire declarată de SRL „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 25 aprilie 2012, SRL „Zolotoi Aist” din nou depune cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, prin care solicită admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2012 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 cu menținerea deciziei Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011.

Drept urmare, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012, a fost admisă cererea de revizuire depusă de SRL „Zolotoi Aist”, casată decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, rejudecat și admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011 și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

În procesul rejudecării cauzei, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, a fost admisă cererea SRL „Colect Capital Grup” și atrasă în proces SRL „Colect Capital Grup” în calitate de intervenient accesoriu, concomitent, din oficiu, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, de partea pîrîtului, și CP „Tvardița”.

Judecând apelul declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, Curtea de Apel Cahul, prin decizia din 30 octombrie 2012, a ajuns la concluzia admiterii apelului declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, casînd integral hotărîrea Judecătoriai Economice de Circumscripție din 20 august 2010 și pronunțînd o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii depuse de SRL „Imperialex Grup” împotriva SRL „Zolotoi Aist” cu privire la încasarea datoriei.

La 22 ianuarie 2013 SRL „Imperialex Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”.

În speță se mai reține că la 15 decembrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova despre cererea depusă de SRL „Imperialex Grup” contra Republicii Moldova, înregistrată sub nr. 77546/12, informând Guvernul că observațiile sale privind admisibilitatea și fondul cauzei nu-i sunt indispensabile și a propus părților să-i comunice despre o eventuală reglementare amiabilă a cauzei (f.d. 87-97 vol. II).

În acest sens, Guvernul Republicii Moldova și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurilor civile ale reclamantului prin intermediul revizuirii și remedierii pretinselor violări al Convenției pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la nivel național.

Ca urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental, casată încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2013 și reținută pricina civilă la Curtea Supremă de Justiție, pentru rejudecarea recursului declarat de SRL „Imperialex Grup”, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 6 alin. (1) al Convenției, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Articolul 6 este o dispoziție convențională, care include garanții de natură procedurală, rolul său fiind de a consacra desfășurarea legitimă a unui proces judiciar cu referire la contestațiile asupra drepturilor cu caracter civil și penal.

Ar fi de neconceput ca art. 6§1 să reglementeze amănunțit ansamblul de garanții procedurale recunoscute părților unei acțiuni civile, fără a proteja în mod primordial ceea ce face realmente posibilă exercitarea practică a acestor garanții: accesul la instanța judecătorească. Mecanismul de garantare a Convenției Europene vizează protecția unor drepturi efective și concrete, și nu a unor drepturi teoretice și iluzorii.

Distinct de aceste constatări, în speță se reține că prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 20 august 2010 acțiunea înaintată de SRL „Imperialex Grup” a fost admisă parțial și încasat din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup” suma de 1 752 170,40 lei cu titlu de datorie, dobândă de întârziere și cheltuieli de judecată, în rest acțiunea a fost respinsă,

Prin decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, a fost admis apelul declarat de către SRL „Zolotoi Aist”, casată hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 20 august 2010 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă integral. Totodată, a fost încasat de la SRL „Imperialex Grup” în beneficiul SRL „Zolotoi Aist” cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat pentru

examinarea pricinii în apel în mărime de 37 500 lei și pentru asistență juridică în sumă de 25 000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, a fost admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011 și menținută hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 20 august 2010.

Iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012, a fost admisă cererea de revizuire depusă de SRL „Zolotoi Aist”, casată decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, rejudecat și admis recursul declarat de către SRL „Imperialex Grup”, casată decizia Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011 și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Drept temei de redeschidere a procedurilor au fost invocate, prin prisma art. 449 lit. b) CPC, circumstanțe și fapte constatate prin înscrisurile noi descoperite care existau în realitatea obiectivă în timpul examinării și soluționării cauzei.

De altfel, ca temei al aditerii cererii de revizuire a fost reținută o scrisoare din partea directorului SRL „Colect Capital Grup” - Radu Demcenco din 21 februarie 2012, prin care acesta a comunicat că, Bălan Radu a fost angajat în calitate de jurist în cadrul Companiei „Prolegis Grup” SRL, a cărei fondator este SRL „Colect Capital Grup” pe perioada de 26 martie 2009 - 02 aprilie 2010, iar în vederea executării obligațiilor de serviciu, acesta din urmă era împuternicit în bază de procură, atât din numele Companiei „Prolegis Grup” SRL cât și din numele SRL „Colect Capital Grup” să apere interesele companiilor și/sau a clienților cu care companiile aveau încheiate contracte de prestare a serviciilor juridice. Însă pentru încheierea cărorva acte juridice, conform cărora companiile și/sau clienții acestora își asumau și/sau renunțau la careva drepturi și/sau obligații, Radu Bălan nu avea împuterniciri legale, inclusiv pentru încheierea actelor adiționale de reziliere a contractului de cesiune nr. 14/10 din 18 martie 2010, încheiat între SRL „Colect Capital Grup” și CP „Tvardița”. Menționându-se că asemenea acte încheiate (semnate de către Radu Bălan în bază de procură) nu produc efecte juridice și sînt supuse nulității, fiind încheiate cu depășirea împuternicirilor acordate.

În același timp a fost reținută și informația acordată de către administratorul insolvenței CP „Tvardița” - Ruslan Petric, care prin certificatul din 17 februarie 2012, a constatat că, la situația din 20 februarie 2012 între CP „Tvardița”, SRL „Colect Capital Grup” și SRL „Zolotoi Aist” este încheiat un contract de cesiune a creanței nr. 14/10 din 18 martie 2010, care este în vigoare și se supune executării de către părți. De asemenea a menționat că, alte contracte de cesiune a creanței între acestea nu sînt încheiate.

La fel, ca temei de redeschidere a procedurilor a fost invocat un alt certificat contabil eliberat și semnat de administratorul insolvenței a CP „Tvardița” - Ruslan Petric, nr. 19/3 din 06 martie 2012, în care se menționează că, SRL „Zolotoi Aist” are datorie față de SRL „Colect Capital Grup”, dar nu față de CP „Tvardița”.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC (în vigoare la momentul depunerii cererii de revizuire), revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că scrisoarea directorului SRL „Colect Capital Grup” - Radu Demcenco din 21 februarie 2012, cât și informația acordată de către administratorul

insolvabilității CP „Tvardița”- Ruslan Petric, prin certificatele din 17 februarie 2012 și 06 martie 2012, invocate drept circumstanțe noi, nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) CPC, or, înscrisurile respective nu pot fi considerate ca circumstanțe sau fapte esențiale a pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior, deoarece aceste acte nu existau obiectiv până la pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, respectiv nu pot fi calificate drept circumstanțe esențiale pentru soluționarea pricinii.

Mai mult ca atât, revizuentul în cererea sa, cât și Curtea Supremă de Justiție în încheierea din 05 iulie 2012, nu au susținut că primul a fost în imposibilitate reală de a prezenta aceste înscrisuri pe parcursul judecării pricinii din cauza împrejurărilor ce nu depind de voința lui sau că a fost reținut într-un fel sau altul de un participant la proces.

Cît despre ordonanță privind pornirea urmăririi penale din 22 martie 2012 invocată în calitate de temei al revizuirii se va reține că aceasta, la fel, a fost emisă ulterior devenirii irevocabile a hotărîrii judecătorești din 10 noiembrie 2011, pe cînd în sensul art. 449 lit. d) CPC poate servi temei de revizuire doar sentința penală irevocabilă.

Pe de altă parte, în conformitate cu principiul prezumției nevinovăției garantat de art. 123 alin. (3) CPC, simplul fapt al intentării urmăririi penale nu produce efecte asupra unor hotărîri judecătorești irevocabile. Astfel încît, în lipsa unei hotărîri judiciare finale, ordonanța de urmărire penală din 22 martie 2012, precum și scrisorile directorului SRL „Colect Capital Grup” nu pot fi invocate ca circumstanțe noi sau înscrisuri care ar fi influențat decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011, chiar și în cazul în care înscrisurile prezentate se referă la situații atestate de alte înscrisuri preexistente.

Nu este de neglijat nici faptul că cererea de revizuire din 25 aprilie 2012 a fost depusă de către SRL „Zolotoi Aist”, contrar prevederilor art. 451 alin. (4) CPC, în mod repetat, în baza acelorași temeiuri de fapt și de drept care au fost invocate și în cererea de revizuire depusă de același revizuent la 29 decembrie 2011 și cererea de revizuire suplimentară din 08 februarie 2012, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2012 a fost respinsă ca inadmisibilă.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată încălcarea principiului securității raporturilor juridice prin admiterea cererii de revizuire a SRL „Zolotoi Aist”, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 și a deciziei Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, or, procedura de revizuire a fost în esență o încercare de a reexamina cauza în lumina chestiunilor pe care revizuentul le-a invocat deja pe parcursul întregului proces.

Prin urmare, procedura de revizuire în esență a fost un *apel camuflat* al cărui scop a fost să obțină o nouă examinare a cauzei de cât o procedură de revizuire, așa cum se prevede în art. art. 449-453 CPC.

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu

privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În aceste condiții, urmare a admiterii, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016 a cererii de revizuire depusă de Agentul Guvernamental și casarea încheierii din 27 martie 2013, se impune și admiterea cererii de recurs înaintată de SRL „Imperialex Grup”, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge cererea de revizuire depusă de SRL „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 ca fiind inadmisibilă.

Referitor la acordarea părții lezate unei compensații echitabile pecuniare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Obligația de a repara orice violare pretinsă a Convenției revine autorităților naționale. O decizie sau o măsură a autorității naționale în favoarea reclamantului nu este, în principiu, suficientă pentru a-l lipsi de statutul de ”victimă”, cu excepția cazului în care autoritățile naționale au recunoscut încălcarea Convenției, în mod expres sau în substanță, iar apoi au acordat despăgubiri.

Conform art. 4 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1298 din 24 iulie 1997, în vigoare din 21 august 1997, a fost ratificată Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma, la 04 noiembrie 1950.

Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova a hotărât că principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului ei intern. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și legile interne ale Republicii Moldova, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Constituție, organele de drept sunt obligate să aplice reglementările internaționale.

Conform art. 11 alin. (3)-(4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura de soluționare amiabilă este confidențială și se încheie prin semnarea de declarații mutuale propuse cu asistența Curții Europene ori a unui acord scris între Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia. Clauzele acordului se stabilesc în funcție de circumstanțele fiecărei cauze în parte și sânt coordonate în prealabil cu Guvernul și/sau cu alte autorități cărora li se atribuie pretinsa încălcare a drepturilor reclamantului. Agentul guvernamental și reclamantul pot reformula clauzele acordului până la admiterea acestuia de către Curtea Europeană, de asemenea prin coordonare prealabilă.

Astfel, părțile pot negocia condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarului prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat din care rezultă efectele specifice și care și pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

Prin urmare, părțile interesate - Agentul guvernamental și petiționarul – SRL „Imperialex Grup”, urmează să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenție.

La acest capitol, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că desfășurarea procedurii de reglementare amiabilă a cauzei, inclusiv prin compensarea pecuniară a persoanelor vizate, face parte din cercul atribuțiilor Agentului guvernamental, iar în situația din speță lipsesc careva probe care să confirme faptul că acesta din urmă, întru executarea obligațiilor la care s-a subscris Guvernul de a cere redeschiderea procedurilor la nivel intern și a remedia încălcările comise în drepturile fundamentale ale SRL „Imperialex Grup”, a efectuat acțiuni în vederea negocierii cu reclamantul a condițiilor și sumelor concrete ale satisfacției echitabile, precum o cere art. 11 alin. (3)-(4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Astfel, stabilirea la caz de către Curtea Supremă de Justiție a compensației pecuniare concrete pentru încălcarea dreptului întreprinderii „Imperialex Grup” SRL garantat de CEDO, interferează cu atribuțiile funcționale stabilite prin lege pentru Agentul guvernamental și riscă să depășească limitele de competențe prevăzute prin mandatul instituțional al instanței judecătorești supreme.

Mai mult, la cazul speței, Agentul guvernamental nu a prezentat în fața Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție careva propuneri certe de sume spre a fi adjuicate în beneficiul victimei încălcării, operând cu termeni generali de quantum rezonabil și sugerând așadar o limită de discreție prea mare pentru completul de judecată investit, fără ca acesta din urmă să beneficieze de posibilitatea legală să audieze opinia părților implicate în privința cuantumului despăgubirilor și să evalueze pozițiile lor.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Imperialex Grup”, a casa decizia Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012 și decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012, a respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către SRL „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011 și a recunoaște violarea drepturilor lui Lungu Dumitru garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de către Agentul Guvernamental, în condițiile art. 11 al Legii nr. 151 din 30 iulie 2015 „Cu privire la Agentul Guvernamental”.

Totodată, cauzei din speță sunt relevante și prevederile art. 94 alin.(1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Cu referire la textul normelor citate, instanța de recurs ține să menționeze că la depunerea cererii de recurs suplimentare împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012, SRL „Imperialex Grup” a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea pricinii în ordine de recurs sub formă de taxă de stat.

Iar, după cum rezultă din actele cauzei că la depunerea cererii de recurs SRL „Imperialex Grup” a achitat taxa de stat în mărime de 25 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr.45011995 din 21 februarie 2013 (f.d. 54 vol.II).

Astfel, raportînd prevederile normelor citate la circumstanțele constatate, instanța de recurs apreciază drept întemeiate cerințele SRL „Imperialex Grup” cu privire la compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea pricinii în cauză și anume pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de recurs în sumă de 25 000 lei, care urmează a fi încasate din contul SRL „Zolotoi Aist” în beneficiul SRL „Imperialex Grup”.

În același timp, instanța de recurs găsește drept neîntemeiate pretențiile SRL „Imperialex Grup” cu privire la încasarea dobînzii de întârziere prin prisma art. 24 Cod de executare, art. 585 și art. 619 Cod civil, în sumă de 1 505 234,40, care include rata inflației și rezultă din imposibilitatea folosirii de către SRL „Imperialex Grup” a datoriei adjudecate în mărime de 1 752 170,40 lei, pentru perioada 10 noiembrie 2011 și pînă în prezent, or, în situația descrisă imposibilitatea folosirii datoriei menționate nu-i este imputabilă SRL „Zolotoi Aist”, respectiv ultima nu poartă răspunderea pentru prejudiciul cauzat SRL „Imperialex Grup” și nici nu este ținută s-o despăgubească pentru prejudiciul cauzat.

În aceste condiții, fiind cert că și revendicările cu privire la încasarea despăgubirii pentru imposibilitatea folosirii a sumei adjudecate în perioada pretinsă de către SRL „Imperialex Grup” urmează a fi soluționate de către Agentul Guvernamental în condițiile Legii cu privire la Agentul Guvernamental.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspunderea Limitată „Imperialex Grup”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Cahul din 30 octombrie 2012 și decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Zolotoi Aist”, intervenienți accesorii Cooperativa de Producție „Tvardița” și Societatea cu Răspundere Limitată „Colect Capital Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și se pronunță o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspunderea Limitată „Zolotoi Aist” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2011.

Se recunoaște violarea drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Imperialex Grup” garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile, precum și repararea prejudiciului cauzat prin imposibilitatea folosirii sumei adjudecate urmează a fi soluționate de către Agentul Governamental, în condițiile art. 11 al Legii nr. 151 din 30 iulie 2015 „Cu privire la Agentul Governamental”.

Se încasează din contul Societății cu Răspunderea Limitată „Zolotoi Aist” în beneficiul Societății cu Răspunderea Limitată „Imperialex Grup” cheltuielii de judecată în sumă de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva